

Curaçao/Opinie

Er is op Curaçao en de Antillen veel mis op het gebied van de zorg, de werkgelegenheid, op het gebied van onderwijs, de Isla, de Bon Futuro, stelt Ronald van Raak, parlementariër in Nederland, na een werkvakantie aan Curaçao. „Dat er veel mis is, is niet enkel de schuld van Nederland. Dat is een gevolg van het gebrekkige bestuur op de eilanden. Als Nederland hebben we daarbij ook veel fout gedaan, maar onze grootste fout is dat we het zo ver hebben laten komen.”

Door Oscar van Dam

W e modderen al sinds 1954 aan met de Antillen. Dat is ook, en misschien wel in de eerste plaats, de schuld van Nederland. Maar het grootste probleem dat de Antillen en Curaçao is dat er heel veel mis is op bestuurlijk gebied. Het beeld dat ik van Curaçao en de Antillen heb, is dat het een auto zonder stuur is. Ik wist al vanuit Nederland dat er veel mis is met het bestuur. Maar als ik hier op straat loop, hoor ik van mensen wat Nederland allemaal fout doet. En dat Nederland ook nog geld afpakt. Dat is niet waar. Want Nederland gaat 3,5 miljard gulden aan schulden sàneren en honderden miljoenen investeren. Maar ik heb me afgevraagd waarom mensen zo fel op Nederland reageren. Ik merk dat er veel ongenoegen is onder de mensen. Die richten hun ongenoegen op Nederland. Waarom? Enerzijds omdat Nederland veel fout doet. Maar ook omdat de fase van klagen over het eigen bestuur voorbij is. Ik ben geen Antilliaan tegen gekomen, van hoog tot laag, van links tot rechts, die vertrouwen heeft in de eigen regering. Men is zo teleurgesteld, men is het klagen voorbij. Daarom richt het ongenoegen zich tegen Nederland". Dat zegt Ronald van Raak. Het Tweede Kamerlid voor de Socialistische Partij is namens zijn partij sinds 2006 woordvoerder over de Nederlandse Antillen.

De SP neemt nooit deel aan reguliere reizen van parlementariërs. Van Raak was daarom niet eerder op de Antillen geweest. Op 14 augustus begon zijn werkvakantie. Hij bezocht onder meer Bon Futuro, het Sehos, de Isla en de UNA. In de hotellounge van het Marriott hotel praat hij over zijn bevindingen.

„Het beeld dat ik van de Antillen had, is aangevuld. Ik had al een redelijk beeld,

Een auto zonder stuur

Ronald van Raak: „Als je rijk bent is het eiland een paradijs, maar als je niets hebt is het een diepe put.”

FOTO OSCAR VAN DAM

omdat veel medewerkers van de partij op pad zijn geweest om onderzoek te doen. Ook word ik veel geïnformeerd door Antillianen. Maar wat ik in Nederland altijd doe, is praten met mensen. Dat kan ik nu eindelijk. Dat is heel belangrijk. Ook al ben ik er maar kort, twaalf dagen. Maar je krijgt wel een beeld. Tijdens mijn werkbezoeken ben ik 's ochtends op pad gegaan en kwam ik 's avonds terug. Ik praat heel lang met mensen. Tijdens het bezoek aan Bon Futuro bijvoorbeeld niet alleen met de directie, ook met bewaarders en gevangenen. Ik krijg veel informatie dat ik kan gebruiken bij debatten, dus ben ik heel blij dat ik dat heb gedaan.”

Een ander groot probleem is volgens hem dat er op het eiland grote internationale bedrijven, porno-, gok- en ticketbedrijven zitten. „Daarin gaan per dag miljarden om. En die bedrijven betalen geen belasting. Ze maken gebruik van het eiland, maar betalen geen belasting. En als die bedrijven van buiten komen, uit Nederland of andere landen, om van Curaçao te profiteren, zouden ze best wel wat mogen betalen. Want als ze een klein beetje bijdragen, dan is Curaçao structureel uit de problemen. Het gaat echt om heel veel geld. Mijn kritiek richt zich vooral op de economische zones. Ik zeg helemaal niet dat Curaçao een belasting-

paradijs is. Zo vind ik het prima dat staatssecretaris Alex Rosaria van Financiën bezig is om de Antillen van de zwarte lijsten te halen. Als je daar op staat, moet je er van af. Nederland stond ook op de zwarte lijst van Obama, daar maakte minister Wouter Bos van Financiën direct werk van. Nederland heeft ook allemaal fiscale trucs, daar strijd ik ook tegen. In Nederland strijd ik ook voor fatsoen en hier wil ik dat ook. Handel is hier belangrijk. Waar het mis gaat, zijn de tarieven in de speciale economische zones, die betalen niets. De allerrijksten betalen niets, die laten het eiland stikken. Geef daar eens antwoord op.”

Van Raak vindt armoedebestrijding heel belangrijk. „Maar armoedebestrijding is zorgen dat mensen werk hebben. Maar momenteel zitten veel te veel mensen in de onderstand. Dat is ook niet gezond. Curaçao is niet arm. Curaçao is rijker dan Roemenië. Maar de verschillen zijn veel te groot. Een groep rijken draagt niets bij aan het eiland. Als je rijk bent, is het eiland een paradijs, maar als je niets hebt is het een diepe put. Daar moet ook een einde aan komen.”

Een ander heel hangijzer is volgens hem Bon Futuro.

Van Raak: „Tijdens mijn bezoek aan de gevangenis merkte ik dat de bewakers

heel goed werk onder hele lastige omstandigheden verrichten. Ze hebben een onmogelijke taak; mensen binnen houden en voorbereiden op hun toekomst. Ze improviseren en doen verschrikkelijk hun best met de beperkte middelen die ze hebben. Ik heb veel vertrouwen in de nieuwe directeur. Maar er is in het verleden veel mis gegaan. Er is veel geïnvesteerd. Er is veel geld naar toe gegaan. Maar dat is allemaal mis gegaan. En dat heeft te maken met bestuur. Slechte ministers van Justitie en slechte mensen in de directie. En nu moet er wel veel geld naar de gevangenis. En moet het wel goed gaan, je kunt de bevolking niet weer teleurstellen.”

„Veel bewakers vonden het trouwens prima als de Nederlanders komen helpen. De vakbonden hebben er meer moeite mee. Ik heb normaal een blind vertrouwen in de vakbond. Maar op de werkvloer wordt heel wat anders gezegd. Bewakers keken me aan en zeiden: 'Als je blijft, kom ons helpen'. Dat is geen politiek, dat is werkelijkheid.”

Tenslotte vertelt hij over zijn bezoek aan de Isla-raffinaderij. Van Raak: „De Isla wil schoon worden, maar daarvoor moet geïnvesteerd worden. Maar de Isla is niet van de Isla. Dus waarom zouden ze tientallen miljoenen investeren? Dat is niet de schuld van de bestuurders hier alleen, ook van Nederland. Ik ben ook niet van mening dat de Isla moet sluiten, het moet schoon worden. Als het sluit heeft Curaçao pas echt een probleem qua werkgelegenheid. De uitdaging is de Isla tot een gezonde raffinaderij te maken. De Isla vergiftigt volkswijken, bij de Isla zijn ze de eerste die zeggen dat de uitstoot niet goed is. Maar er is geen overheid die dat afdwingt. Misschien is het een goed idee dat premier Balkenende eens met de Venezolaanse president Chávez belt om samen aan een oplossing te werken en gewoon afspraken maken. In 2003 is de SP begonnen met de vergiftiging aan te kaarten. In 2003 werd de SP verteld dat er geen meetapparatuur is en de Milieudienst niet op orde is. Dat wordt nog steeds gezegd. Maar steeds is aan het eind van het jaar alles klaar. Ik heb het idee dat ze bij de Isla willen meewerken aan het probleem. Maar ze gaan niet zo snel investeren in een huurhuis. Wellicht moeten ze het helemaal kopen. Het is natuurlijk fout gegaan, toen Shell zich midden jaren tachtig voor een gulden kon afdoen van de raffinaderij. Maar we moeten nu kijken naar de toekomst.”

LEZERS AAN HET WOORD

Verdenking

Van de op een na grootste Curaçose politieke leider, de heer Charles Cooper, verwacht ik meer dan een simpel ontkenning over de 22 stembiljetten. Hij zegt duidelijk dat niet hij het 22ste stembiljet in de bus heeft gegooid. Zijn opmerking in het Antilliaans Dagblad van gisteren, dat het hier gaat om politieke spelletjes, laat duidelijk zien dat de heer Cooper zich van de ernst van deze fraudeleuze daad niet bewust is.

„De blauwe partij maakt zich er niet druk over” zegt hij. Wat voor een partij leidt deze heer Cooper als hij openlijk toegeeft dat zijn blauwe partij er zich niet druk over maakt? Denk de

hele partij er zo over? Denken zijn tweede man, de heer Schotte, van de MAN en de heer Nelson Pierre van zijn Aliansa er ook zo over? Waar maken jullie je dan wel druk over? Er zijn 21 Eilandraadsleden. Eén ervan heeft een extra stembiljet in de bus gegooid. Als dat stembiljet per ongeluk was uitgedeeld, had het teruggegeven moeten worden. Als iemand er op een andere manier aan is gekomen, dan is toevoegen bij de stemming, een fraudeleuze handeling.

Daar gaat het om. Het gaat er verder niet om, wat erop dat biljet stond, op wie er gestemd is, of dat het een blanco stem was. Dat is iets dat anoniem mag, zelfs moet blijven. Waar

het om gaat mijnheer Cooper is: Wie is de persoon, die een extra stembiljet bemachtigd heeft en wie is de persoon die dit stembiljet in de bus heeft gedaan? Ik neem aan dat er een camera opgesteld stond in de vergaderzaal en een en ander heeft vastgelegd. Ik verwacht dat het Openbaar Ministerie aan de hand van scherpe onderzaging erachter kan komen wie deze daad verricht heeft. Van Eilandraadsleden had ik verwacht, dat zij dit hoog zouden opnemen. Ik had op zijn minst verwacht dat ze zelf een onderzoek zouden instellen en zich zelf aan een onderzoek zouden onderwerpen. Als lid dient elk raadslid zich af te vragen: Wie heeft dit geflikt? Wie geeft ons

een slechte naam en steeds weer reden dat Nederlandse politici ons een boevennest noemen? Jullie hebben in een 'Eilandraad mea-culpa' compleet gefaald. Het is jullie schuld. Alle 21. Intussen staan alle 21 Eilandraadsleden onder verdenking. Eén van jullie heeft het gedaan. Daarin brengt annuleren en opnieuw stemmen geen verandering. Waarom beleggen jullie niet een speciale besloten vergadering om erachter te komen? Vast staat nu dat het iemand zijn politieke kop gaat kosten. Jammer! Ik vind dat vervelend voor die persoon, maar het was te voorkomen geweest. Dat u er verder geen tijd in gaat steken, begrijp ik. Ik

stel voor dat de officier van Justitie en wij er onze tijd wel in blijven steken. Wij, en dan bedoel ik het volk, willen erachter komen wie dit gedaan heeft. Hoe naar en vervelend dat voor de Eilandraadsleden is en hoeveel dat van onze tijd vergt.

Andrés F. Casimiri, Curaçao

Ingezonden brieven geven uitsluitend de opvatting van de auteur weer. Alleen het commentaar vertolkt de mening van de krant. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden brieven te weigeren, dan wel te redigeren of in te korten.

Antilliaans Dagblad
Brieven (maximaal 250 woorden) voorzien van naam, adres en telefoonnummer sturen aan: Redactie Antilliaans Dagblad, Postbus 725, Willemstad, Curaçao, fax (9)7472257
E-mail: redactie@antilliaansdagblad.com